העולם הבא

מדור זה עומד לרשות הקוראים. כל קורא אשר ברשותו חומר סאטירי מכל סוג שהוא: פיליטונים, בדיחות, קאריקטורות, סיפורים משעשעים וראיונות מבדרים אחרים, מתבקש לשלוח את החומר לת.ד. 136, תל־אביב, ולציין על המעטפה „עבור העולם הבא". מדי שבוע יועניק פרס לקורא שייבחר מקרב אלה ששלחו חומר למדור. השבוע זוכה בפרס הכספי בסך 25 ל"י, יעקב רוטנשטיין, ת"א.

גם זה פורסם:

להלן מיספר קטעים שפורסמו בעיתונים לא נפוצים ביותר, כמו עלוני־קיבוצים, בתי־ספר ומוסדות. קוראים מוזמנים לשלוח לנו קטעים נוספים:

האינטליגנציה האמיתית:

פורסם בעלון אחד הקיבוצים.

משנאל אליהו מדוע איננו הולך לראות את הצגתו של **גדי יגיל** חיי כלב, השיב ללא היסוס: „מה יש לי לבזבז את התקציב האישי שלי, קראתי את הספר מזמן, עוד כשהייתם ילדים."

ועכשיו קיבוצניק

גם זה מיפור קיבוצי מובהק.

עמיקם אמר שהוא מוכן לנסוע ולהופיע באיטליה בקירקס. משנשאל מה יעשה שם, אמר: „מה הבעיה? באיטליה קיבוצניק זה אטרקציה."

מציאות, מציאות

עלון רפואי לשאלת קוראה:

„גבירתי, אל דאגה, מה שמצאת אצל ארוסך אינו התוספתן ואין צורך לנתח אותו."

אזהרה לחברים

בעלון של איגוד מיקצועי אחד מצאנו כתוב בזו הלשון:

„לא שלחנו עלון זה לחברים שלא שילמו דמי־חבר. אנו פונים מכאן לחברים אלה שיסלקו חובם עד סוף החודש."

ראיון בלעדי עם שר־החוץ

דיזי: שלום רב לך כבוד השר.

אבן: שלום רב לך ציפורה נחמדת. בכל אתר ואתר אנו קוראים לשלום ברקיימא. ללא שלום של ממש חתום ובלתי חסום, לא נוכל לשנות את עמדתנו המוצהרת גלויות והיא שלא נוכל לשנות את עמדתנו ללא שלום של ממש.

דיזי: כן בהחלט. אפשר לעשן?

אבן: אין עשן בלי אש. אנו לא רוצים באש אלא בהפסקת־אש, כלומר שלום. אולם ללא שלום בר־קיימא חתום ובלתי חסום לא נוכל לשנות את עמדתנו המוצהרת גלויות, והיא שלא נוכל לשנות את עמדתנו ללא שלום של ממש.

דיזי: אולי אפשר לפתוח חלון?

אבן: ברצוננו לפתוח לא רק צוהר אלא דלתות סגור ליבנו. אולם לא נוכל לשנות את עמדתנו כי ללא שלום בר־קיימא חתום ובלתי חסום לא נוכל לשנות את עמדתנו...

דיזי: אדוני שר־החוץ, מה המצב?

אבן: על כך אוכל רק לענות גלויות לא לפירסום: המצב קשה אבל יהיה טוב.

דיזי: מפתיע. אבל מה אוכל לפרסם?

אבן: הנה תמונה שלי. חוץ מזה אתן לך גם הצהרה בילעדית: ללא שלום של ממש לא נוכל לשנות את עמדתנו, כי ללא שלום בר־קיימא חתום ובלתי חסום לא נוכל לשנות את עמדתנו.

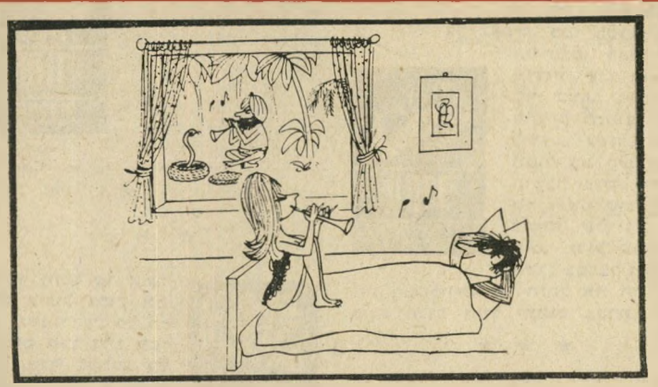

טלוויזית הפלא!

מיוחד לשומרי שבת ולאוהבי טלוויזיה טובה

הטלוויזיה עם המסך השחור שהוא שחור תמיד!

ההמצאה האחרונה שלנו: מטוס עם גיאוגרפיה משתנה

(קאנאר אנשנה, צרפת)

השבוע בטלוויזיה הישראלית

במוז כוכב — עם גולדה מאיר.

במחבוזדת — מתוך ההגדה לבית יוסף ופנחס ספיר.

זמן עבר — לקט מתוך מבט לחדשות מלפני שבוע.

המבדיל בין קודש לחול — בהשתתפות יהושע רבינוביץ והרב בויאר.

האיש שהיה — עם אבא אבן.

בומרנג על הנושא: הנשק האוסטרלי והשימוש בו.

הגע חושבים — הפסקה בשידורים. ההנהלה חושבת רגע על התיכנון הבא.

מעצר ומשפט בנושא: בית־הדין הרעיון על שידורים בשבת.

בונאנזה — קאוטריים משיג תקציב למקלטים בבית־שאן.

כניסה חופשית — ביקור בגן־החיות בשבת.

אירפן ריק — שידורים מהכנסת.

בדיחות השבוע

החינוך המיני

ילד קם ממיטתו, מציץ לחדר ההורים, נדהם ממעשיהם, מסתכל ואומר לעצמו: „פוי, ולי הם לא מרשים לחטט באף."

יעקב רוטנשטיין, תל־אביב

תגובות של גבר

בצבא הבריטי קיימו בדיקות רפואיות לאלה הנכנסים לשירות צבאי. בין יתר הבדיקות רצה הרופא לבדוק אם הלב הצעיר של הגערים מגיב כהלכה.

הכניס את הבחורים אחד אחד, ללא חולצות. הקשיב לנקישות הלב שלהם.

נכנס הראשון.

בריז'יט בארדו אמר הרופא, והלב נקט במהירות בום—בום—בום—בום. סופיה לורן, המשיך הרופא ושוב שמע נקישות מהירות בום—בום—בום—בום. גולדה מאיר, ניסה הרופא והלב פעם באיטיות רגילה בום — — — בום.

הרופא היה מרוצה. תגובות כהלכה.

נכנס השני, שוב אותו התרגיל. בריז'יט בארדו בום—בום—בום—בום. סופיה לורן בום—בום—בום—בום. גולדה מאיר בום—

„שב לידו" אמר הרופא והזמין את המועמד השלישי.

בריז'יט בארדו (בום — — — בום — — — בום) הרופא נראה מודאג אולם המשיך לבדוק. סופיה לורן (בום — — — בום). שוב הסתמנה דאגה בפני הרופא. גולדה מאיר (בום — — — —).

„טוב." אמר הרופא. „שב ליד הבחורים." או אז פעם הלב בום—בום—בום—בום.

יעקב טיקוצקי, תל־אביב

הבוז לאנטישמיות!

המעשה המחריד אירע בעיר גרץ שבאוסטריה בינואר 1970. אנשי הקהילה היהודית בעיר אספו כסף, בסיועם של נדבנים מבני הקהילה, כדי להקים בית־כנסת בעיר. למזלם, הסתבר כי ניתן לרכוש את בית המלון **פליכס דויטש** במחיר זול יותר מאשר תעלה הקמתו של בניין חדש. אנשי הקהילה היהודית באו בדברים עם בעל המלון שהסכים למכור להם את מלונו, תיכננו לעשות בו שיפוצים כדי להכשירו לבית־כנסת.

לפתע התעוררה עיריית גרץ: „לא ניתן! לא נסכים שיהודים יקימו בית־כנסת בעירנו!" הקמת בית־הכנסת תהווה סכנה לכנסייה הקתולית בעיר." תושבי גרץ ערכו הפגנות לפני בניין הקהילה היהודית. „סעו לישראל! שם תקימו בתי־כנסיות!" זעקו הסיסמאות שנשאו בידיהם. בבתי הכנסיות ערכו מגביות בין הנוצרים, כדי לרכוש את בית־המלון מבעליו.

אנשי הקהילה היהודית מיחו בפני משרדי־הפנים האוסטרי. שום דבר לא עזר. „זה עניין לבית־המשפט," טען שר־הפנים האוסטרי.

„על גופותינו," טענו נציגי עיריית גרץ, „לא ניתן שהיהודים יקימו אצלנו בית־כנסת!"

ממשלת־ישראל מיחתה בפני ממשלת־אוסטריה על גילויי האנטישמיות בעיר גרץ. עיתוני ישראל פירסמו מאמרים בהם טענו כי פרשת גרץ היא עדות לתחיית הנאציזם באוסטריה.

האם באמת זה קרה בגרץ שבאוסטריה? ואולי זה אירע בזכרון יעקב, בפרשת רכישת בנסיון „דורה שוורץ" עלידי נרמנים?

אתה הוא השופט

אנו מביאים כאן מיקרה שאירע בעיר **איטון** שבאנגליה לפני כמה שנים. העניין הובא שם לפני בית המשפט שפסק מה שפסק. קוראים מתבקשים לשלוח לנו את פסק־הדין שלהם. מי שיקלע לדעת השופטים הבריטיים ישתתף בהגרלת 3 פרסי ספרים.

תלמידי הכיתה הגבוהה באיטון הכינו עצמם לחגיגת הסיום. החוג הדרמתי הכין הצגה. היה זה משהו בלשי, הרצח המשולש. הבמאי היה שחקן בריטי צעיר. ההצגה היתה כה מוצלחת וריאליסטית, עד שההורים שחזו בהצגה הודעזו וביקשו להפסיקה באמצע. ואומנם בתום המערכה השנייה ירד המסך.

אולם אז התברר שהגברת **סורמייט,** אחת האמהות, לקתה בהתקף־לב כתוצאה מההצגה. הגברת הנכבדה תבעה לאהר מכן את הנהלת בית־הספר לתשלום פיצויים על הנזק שנגרם לה בעיקבות ההצגה הנוראה. היא טענה שהמחזה לא עבר בדיקה של מומחים. הקהל לא הוזהר שלפניו ערב של זוועות וכו'. עורך־הדין, שייצג את בית־הספר טען, שידוע למוזמני איטון שנוהגים להגיש שם הצגות במסיבות הסיום.

„אם הגברת סורמייט היא כה רגישה," אמר הסניגור, „עליה להימנע מלהופיע באירועים כאלה, ולא לדרוש לפצותה." התובע המשיך וטען כי לדעת הכל היתה כאן חריגה מן הטעם הטוב, שהרי ההצגה הופסקה באמצע. השופט שמע את הטענות, פרש לחדרו והודיע על פסק־הדין.

מה דעתכם אתם? דיעותיכם, בצירוף פסק־הדין המקורי, יפורסמו כאן.

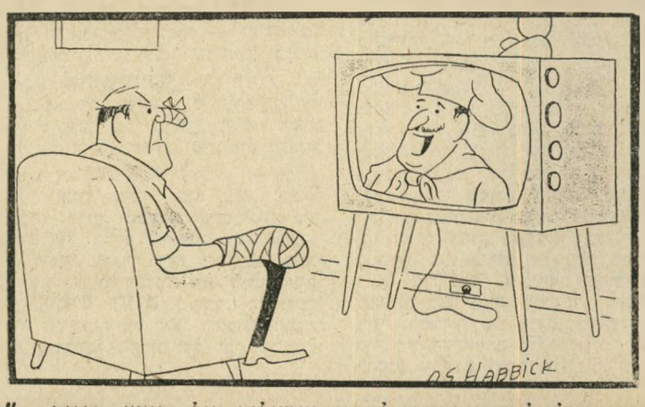

„אתמול למדנו כיצד להכין שישליק על האש, היום..."